

4. Лобазов С. Удосконалення класифікації ризиків і загроз у контексті кадрової безпеки / С. Лобазов // Бізнес інформ. – 2011. – № 12. – С. 180–183.
5. Мішина С. Класифікація кадрових ризиків підприємства / С. Мішина, О. Мішин // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2016. – Вип. 53. – С. 87–92.
6. Цвігун Т. Класифікація ризиків підприємства / Т. Цвігун // Збірник наукових праць. економічні науки. серія «облік і фінанси». Луцький національний технічний університет. – 2011. – Вип. 8 (29). Ч. 4. – С. 385–393.
7. Шипилова И. А. Оценка кадровых рисков [Электронный ресурс]/ И.А. Шипилова // Молодой ученый. — 2017. — № 20. — С. 298-301. — Режим доступа: <https://moluch.ru/archive/154/43628/>.
8. Щербак В. Кадрові ризики в системі менеджменту персоналу / В. Щербак, О. Пугачов // Ринок праці та зайнятість населення. – 2013. – № 2. – С. 12–16.
9. Жуковська В. Теоретичні аспекти дослідження кадрових ризиків на підприємстві / В. Жуковська, Н. Серафим // Вісник національного університету водного господарства та природокористування. Секція економіка. Частина і. – 2009. – Вип. 4 (48). – С. 112–118.
10. Пахлова О. Оцінка ризиків персоналу в умовах виробничого підприємства / О. Пахлова // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2014. – Випуск 9–1. Частина 1. – С. 136–140.

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Жаган Ю. А., студент

Науковий керівник: Федотова І. В., к. е. н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Інновації є основою конкурентоспроможності, виживання і процвітання різних організацій, підприємств, галузей, регіонів. Але на сьогодні шляхи розвитку економіки вичерпали себе, управління і база АТП застаріли, тому необхідним є використання нових рішень в сфері техніки, технології та організації виробництва. Саме вони сприяють динамічному розвитку і підвищенню результативності як економічної системи загалом, так і окремих підприємств.

Проблемою дослідження теоретичних основ інновацій займалося багато вітчизняних і зарубіжних вчених, серед яких виділимо:

Й. Шумпетер [1], Харин А.А., Коленський І.Л. [4], Ю.В. Яковець [5], Б. Санто [6], Ф. Котлер [7] та інші. Існує значний обсяг публікацій з питань впровадження та використання інновацій в різних галузях виробництва.

Серед авторів ще немає єдиного підходу щодо визначення терміна «інновація», неоднозначно розкрито його сутність. Тому потрібно за допомогою системного та логічного аналізу уточнити поняття «інновація».

Інноваційною діяльністю в Україні, займаються підприємства інноваційної сфери, та інші підприємства, що впроваджують нову техніку, вирішують проблеми комплексної механізації, займаються інфраструктурними нововведеннями, оскільки інновації – категорія не тільки науково-технічної, але і підприємницької діяльності.

Вперше термін «інновація» ввів австрійський вчений Йозеф Шумпетер. Спочатку він трактував його виключно широко: як «засіб підприємництва для збільшення прибутку» [1]. Пізніше Шумпетер конкретизував це трактування: «інновація - це зміна з метою впровадження і використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих і транспортних засобів, ринків і форм організації в промисловості».

«Рекомендації по збору та аналізу даних з інновацій» («Керівництво Осло») визначає інновації як введення у вживання будь-якого нового, поліпшеного продукту (товару або послуги) або процесу, нового методу маркетингу або нового організаційного методу в діловій практиці, організації робочих місць або зовнішніх зв'язках [2].

Закон України “Про інноваційну діяльність” трактує інновації як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукцію або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [3].

Інновація, нововведення (англ. innovation) - це запроваджене нововведення, що забезпечує якісне зростання ефективності процесів чи продукції, затребуване ринком. Є кінцевим результатом інтелектуальної діяльності людини, його фантазії, творчого процесу, відкриттів, винаходів та раціоналізації.

Інновацію в науковому трактуванні розуміють найчастіше як суспільний технічний економічний процес, який завдяки

практичному використанню ідей і винаходів в певній області приводить до створення кращих по своїх властивостях виробів, технологій, послуг, і у випадку якщо інновація орієнтується на економічну вигоду (прибуток), поява інновації на ринку може принести додатковий дохід. Інновація охоплює майже весь спектр видів діяльності підприємства – від досліджень і розробок до маркетингу, орієнтуючи виробництво на створення індивідуального, якісного, відмінного від створюваних іншими виробниками продукту.

Для всіх підприємств інновація означає відмову від жорстких організаційних і технологічних структур, створення ризикових сфер діяльності і капіталів, необхідність диверсифікації виробництва та ін.

Автори, що ведуть дослідження в області інновацій, відзначають її перспективність і можливість широкого використання в різних сферах. В даний час інтерес до даної теми зростає, відповідно зростає і кількість визначень інновацій. Найбільш відомі визначення, представлені в таблиці 1.

Таблиця 1 - Зведена таблиця визначень «інновація»

Автор	Визначення
Шумпетер Й. [1]	це зміна з метою впровадження і використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих і транспортних засобів, ринків і форм організації в промисловості
Харин А.А. Коленський І.Л. [4]	особлива культурна цінність – матеріальна чи нематеріальна, яка в даний час та в даному місці сприймається людьми як нова
Ю.В. Яковець [5]	внесення в різноманітні види людської діяльності нових елементів (видів, способів), що підвищують результативність ідеї
Б. Санто [6]	суспільно-техніко-економічний процес, який через практичне використання ідей та винаходів приводить до створення кращих за своїми якостями виробів, технологій та дає прибуток
Ф. Котлер [7]	ідея, товар або технологія, запущені в масове виробництво і представлені на ринку, які споживач сприймає як абсолютно нові або володіють деякими унікальними властивостями
Б. Твісс [8]	процес, у якому винахід або нова ідея набувають економічний зміст

У сучасній літературі зустрічаються три основні підходи до тлумачення терміну «інновації».

Перший підхід. Цим терміном позначають певний процес. В економічній літературі Б. Твісс визначає інновацію як процес, у якому ідея винаходу набувають економічний зміст. У розумінні Б. Санто інновація - це такий суспільний, техніко-економічний процес, який через практичне використання ідей і винаходів приводить до створення кращих за своїми властивостями виробів [9].

Другий підхід. Цим терміном позначають тільки результат якогось процесу [10], схожим з терміном «інновація», іншим терміном «новація» позначають будь що нове, що ввійшло в побут, нововведення. Розуміння інновації як результату характерно для робіт вітчизняних авторів, таких як Мединський В.Г., Авсянніков Н.М. та інші.

Третій підхід. Цим терміном, позначають і процес, і результат цього процесу. Саме так розглядає інновацію В.В. Лапшов. Він ввів для інновації як результату спеціальну аббревіатуру РІД («результат інноваційної діяльності») [11].

Розглянувши ці підходи, я погоджуюсь з останнім підходом, тому що він є найбільш повним. Таким чином, під «інновацією» розуміємо кінцевий результат інноваційної діяльності у вигляді нової або удосконаленої ідеї, товару, послуги, процесу чи технології, до теперішнього моменту невідомої або ніким не використовуваної, у процесі цієї діяльності вони стають більш ефективними у використанні, ніж попередні.

За допомогою аналізу існуючих підходів, було удосконалене поняття «інновації», що трактується як результат певного процесу – інноваційної діяльності та представляє собою новий чи удосконалений продукт. Розуміння підприємствами необхідності інновацій важливе в цілому для розвитку певної галузі. Плановані інноваційні перетворення обов'язково мають бути проектними і передбачати певну послідовність у виборі і реалізації інноваційної стратегії.

Література.

1. Шумпетер Й. Теория экономического развития. – М.: Прогресс, 1982.
2. Руководство Осло. Рекомендации по сбору и анализу данных по инновациям. Третье издание. Перевод с английского — издание второе исправленное. — М., 2010. — С. 31. — 107 с.
3. Про інноваційну діяльність [Електронний ресурс] : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Харин А.А. Основы организации инновационных процессов / А.А. Харин, И.Л. Коленский. – М., 2003. – 253 .
5. Яковець Ю. В. Эпохальные инновации XXI века / Ю.В. Яковець. – М.: Экономика, 2004. – 264 .
6. Санто Б. Инновация как средство экономического развития / Б. Санто: [пер. с венг.]. – М.: Прогресс, - 1990. – 367 с.

7. Котлер Ф. Основы маркетинга : пер. с англ. / Ф. Котлер, Г. Армстронг, Д. Сомдерс, В. Вонг. – 2-е Европ.изд. – М.; СПб; К. : Вильямс, 2000. – 944 с. – 589 с.

8. Твисс Б. Управление научно-техническими нововведениями / Б. Твисс; пер. с англ. науч. ред. К.Ф. Пузыня. — М.: Экономика, 1989. — 217 с.

9. Стерлигов И. «Мы хотим знать, что люди делают с инновациями» //

http://www.strf.ru/material.aspx?d_no=12344&CatalogId=221&print=1

10. Концепция инновационной политики Российской Федерации на 1998-2000 годы (утверждена Постановлением Правительства РФ от 24 июля 1998 г. N 832).

11. Лапшов В.В. Интегрированная система инновационного аудита «ИСИА» // Становление, развитие и перспективы оценочной деятельности в России. Тез. докл. I-й междунар. конфер., 25-26 ноября 2008 г. – Москва, 2008. (Секция 3. Роль и место оценочной деятельности в инновационной экономике.)

ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСУ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ЗА ДОПОМОГОЮ МАТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

Гаврилов В. С., студент

Науковий керівник: Ачкасова Л. М., к. е. н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Для кожного автотранспортного підприємства основним видом діяльності є процес перевезень. Тому, щоб досягти максимальних прибутків, необхідно забезпечити ефективність перевезень. Для цього важливою є оцінка, яка дозволяє виявити проблеми і визначити резерви для їх вирішення. Оцінити процес перевезень можна за допомогою різних підходів, однак вони не завжди дають можливість отримати комплексну оцінку, тому пропонується використання матричного методу оцінки.

Матрична модель поля ефективності процесу перевезень допомагає не тільки адекватно відобразити стан даного явища з усіх його сторін, а й підійти до виявлення невикористовуваних внутрішніх резервів для підвищення ефективності. У той же час сама матрична модель, відбиває структуру взаємних зв'язків між результатами господарювання в їх найбільш загальній формі, виступає як